

व्यते । तत्र ग्रीह्याप्ययणस्य काल उक्तः, वसन्तो यवाप्ययणस्य । तत्र हि तेषां प्रथमः पाक इति तन्ने विशेषभावात् उभयोः सहवचनं तयोर्धाय्ये विराजौ च भवतः । “इतरत् पौष्णमासं तन्त्रं वैराजम्” इत्येतावतैवोक्तोऽपि तावन्मात्रविकारसिद्धौ सत्यां धायाविराज-अह्ण विकल्पेन दृढन्वतोरपि प्रापणार्थम् १२ । आद्ययोर्विकल्पेनैता देवता गृह्यन्ते । यदि श्यामाकाप्ययणमस्यामेवेष्टौ समानतन्त्रेण क्रियते तदा सोमसृतीयो भवति १३ । इन्द्राग्नयोः सोमस्य चोक्ता याज्याहुवाक्यादिति १४ । “य आहिताग्निराप्ययणेनानिष्ठा प्राप्नोयात्” इति अतोऽकरणे दोषश्रवणान्नित्यत्वम् । अतएव कर्कपद्धतौ नित्यानि तु अग्निहोत्रदर्शपौर्णमासदाद्यायणाप्ययणपशुचातर्मास्यादीनि अवश्यं कर्त्तव्यानीत्युक्तम् । २तन्निमित्तकेष्टौ नवशखेष्टौ स्त्री गौरा० डीप् । “इन्द्रेण सहितं यस्य हविराप्ययणं स्रुतम् । अग्निराप्ययणोनाम भानोरेवान्वयस्तु स इत्युक्ते ३सूर्यान्वये वज्रभेदे पु० । उपचारात् ४आप्ययणकाले “ग्रीह्याप्ययणानन्तरं यवाप्ययणादर्वाग्ग्रीहिभिरेव दर्शपौर्णमासौ कार्थ्यौ यवाप्ययणानन्तरं प्राग्-ग्रीह्याप्ययणादयवैरेव । अथवा ग्रीहिभिरेव इति” कर्कः । “यस्यान्ते नवशखेष्टा तथर्त्तन्ते द्विजोऽध्वरैः” मनु-व्याख्यायां पूर्वाज्जितधान्यादिशखे समाम्ने शरदि यवानामिति स्तत्रकारवचनात् असमाम्ने पूर्वशखे नवशखोत्पत्तौ आप्ययणेन यजेतेति शखक्षयस्यानियतत्वात् धनिनां बहुहायनजीवगोवितशखसम्भवाच्च” कुल्लूः । आप्ययणञ्च कर्माशुद्धकाले न कर्त्तव्यम् यथोक्तम् “वाध्यारामतडागकूपेत्यादिनोपक्रम्य” “गोदानाप्ययणप्रपाप्रथमकोपाकम्भवेद्व्रत”मित्यादीन्युद्दिश्य “अवणयोर्वधं परीक्षां त्वज दृढत्वास्तशिष्ठुत् इज्यसितयोन्युना-मासे तथा” सुहृ० चि० उक्तेः । “सोमयोगादिकर्माणि त्वज्यानि स्तु मन्त्रिभ्युचै । तथैवाप्ययणाधानचाह्वर्यास्यादिकान्येह्यपि” गृ० परि० उक्तेः । “वावे वा यदि वृद्धे शुक्रे वास्तं गते गुरौ । मलमासइवेतानि वर्जयेत्” वृद्धगर्गोक्ते । आग्रह पु० आ+ग्रह-अप् । १आवेशे आसक्तौ अभिनिवेशे “चलेऽपि काकस्य पदार्पणायहः” नैष० । २आक्रमे ३अनुपपत्ते ४ग्रहणे च ।

आग्रहायण पु० अग्रहायण्या ऋगशीर्षनक्षत्रेण युक्ता पौर्ण-मासी आग्रहायणी अस्यत्वं मासे ज्योत्स्ना० अण् । १चान्द्रमार्गशीर्षे मासि अग्रहायण्या युक्ता पौर्णमासी अण् ।

२चान्द्रमार्गशीर्षमासपौर्णमासां स्त्री । “आग्रहायण्या जङ्घं तिसृष्वेवाष्टकास्तु” इति । “कार्तिक्या आग्रहायणी मासे” सि० कौ० । यथा च ऋगशीर्षनक्षत्रसम्बन्धात् मासस्य मार्गशीर्षत्वं तथोक्तम् सू० सि० “नक्षत्रानाम्ना मासास्तु ज्ञेयाः पर्वान्तयोगतः” इति “पूर्वमासां ऋगशीर्षनक्षत्रयोगात् मार्गशीर्षश्चान्द्रमासः ऋगशीर्ष एव अग्रहायणीनामा पौर्णमासां तत्सम्बन्धयोऽस्यत्वमेव तदर्थः अत एव “कार्तिक्यादिषु संयोगे कृत्तिकादि द्वयं द्वयम् । अन्त्योपान्त्यौ पञ्चमश्च त्रिधा मासत्वं स्रुतम्” सू० सि० तेन कृत्तिकारोहिणीभ्यां कार्तिकी ऋगाङ्गाभ्यां मार्गशीर्ष इत्यादि क्रमेण नक्षत्रद्वयसम्बन्धस्तलोक्तः ।

आग्रहाय(ण)णिक न० आग्रहायण्यां देवद्वयं वृज् ठञ् वा । आग्रहायण्यां देवे ऋणे ।

आग्रहायणिक पु० आग्रहायणी पौर्णमासि न्मासे ठक् । चान्द्रमार्गशीर्षे मासि । [(अग्रदानो) विप्रे ।

आग्रहारिक त्रि० अग्रहारोऽपभागोनियतं दीयतेऽस्मै ठञ् ।

आग्रायण पु० स्त्री अप्यनामकस्य ऋषेः गोत्रापत्यम् नडा० फक् । अप्यनामर्षेः गोत्रापत्ये १अप्येऽयनं शखस्याख्यस्य ज्योत्स्ना० अण् । २नवशखेष्टौ ।

आघट्टक पु० आघट्टयति रोगान् खलु । रक्तापामार्गे राजनि० चालके त्रि० । [नयां नभस्ततः” भाषः ।

आघट्टना स्त्री आ+घट्ट-युच् । चालनायां “रथद्विराघट्ट-आघट्टित त्रि० आ+घट्ट-क्त । चालिते ।

आघमर्षण न० अघमर्षणे विहितम् अण् । अधानां नाश-नाय विहिते स्तत्रभेदे अघमर्षणशब्दे तच्च दर्शितम् ।

आघर्ष पु० आ+घर्ष-घञ् । मर्द्दने “गण्डस्यलावर्षगलनम्-दोदक” भाषः । भावे ल्युट् । आघर्षणमध्यत न० ।

आघाट पु० आ+हन-कर्त्तरि संचायां घञ् प्र० नि० तस्य टः । १अपामार्गे २ आघातके त्रि० । “यत्नाघाटाः कर्त्तर्यः संवदन्ति” इति ।

आघाटिन् त्रि० आ+हन-णिनि प्र० नि० । आघातके “आघाटिमिरिव धावयन्” ऋ० १,०, १४६, २ ।

आघात पु० आ+हन-घञ् । १वधे २आहनने ३ताडने च तीव्राघातप्रतिहततरु खम्बलम्भकदलः” मेघ० । “अथ-सन्ति तटाघातं निर्जितैरावतागजाः” कुमा० । “सूत्रा-घातः स उच्यते” सुश्रुतः । आघारे घञ् । ४वधस्थाने । “आघातं नीयमानस्य बध्यसेव” ।

आघातन न० आहन्यतेऽल आ+हन-स्वाधे णिच्-आघारे